18/06/2021

“Το φως που έδωσες με την ζωή σου συνθλίβει το σκοτάδι του θανάτου”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Ιωνίας και Φιλαδελφείας

Σε κλίμα βαθιάς συγκίνησης προπέμφθηκε στην αιωνιότητα ο αοίδιμος Γεώργιος Τσοπανάκης. Την Πέμπτη 17 Ιουνίου τελέσθηκε στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Νέας Ιωνίας η Εξόδιος Ακολουθία, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Ιωνίας, Φιλαδελφείας, Ηρακλείου και Χαλκηδόνος κ. Γαβριήλ, παρουσία του Τούρκου Προξένου στην Αθήνα κ. Mustafa Somuncu, της Δημάρχου Νέας Ιωνίας κ. Δέσποινα Θωμαΐδου και μελών του ΔΣ Νέας Ιωνίας, εκπροσώπων δημοτικών παρατάξεων καθώς και μελών του Συνδέσμου Αλαγιωτών Νέας Ιωνίας, του οποίου ο αοίδιμος υπήρξε ενεργό μέλος.

Ο αείμνηστος Γεώργιος Τσοπανάκης υπήρξε ένας άνθρωπος φωτεινός και εξαίρετος οικογενειάρχης με σπάνιο ήθος. **Ως Διπλωματικός Ακόλουθος της ευρωπαϊκής Αντιπροσωπείας στην Γκάνα,** εργάστηκε με ακαταπόνητο ζήλο για την εδραίωση της ειρήνης και την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, εκπροσωπώντας επάξια την χώρα μας στο εξωτερικό.

Η Ιερά Μητρόπολη Νέας Ιωνίας, Φιλαδελφείας, Ηρακλείου και Χαλκηδόνος

απευθύνει τα θερμότερα συλλυπητήριά της προς τους συγγενείς και τους οικείους του αειμνήστου Γεωργίου.
Είθε ο Αναστάς εκ των νεκρών Κύριος και Θεός ημών Ιησούς Χριστός να αναπαύσει την ψυχή του και να δώσει κουράγιο και δύναμη στην οικογένειά του.

Ακολουθεί ο επικήδειος λόγος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Γαβριήλ:

«Μακάριοι οἱ νεκροί οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ᾽ ἄρτι…ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τά γάρ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ᾽ αὐτῶν» (Ἀποκ. ιδ᾽ 13).

Με ανείπωτη συγκίνηση και οδύνη, προσέρχομαι να απευθύνω ταπεινά τον τελευταίο χαιρετισμό στον εκδημήσαντα αδελφό μας Γεώργιο Τσοπανάκη.

Έναν άνθρωπο ξεχωριστό, έναν οικογενειάρχη εξαιρετικό, ιδιαίτερα χαρισματικό, που η πορεία της ζωής του, αν και δυστυχώς σύντομη, υπήρξε συναρπαστική, αφού βασίσθηκε στις θεμελιώδεις ευαγγελικές αξίες της ανιδιοτελούς προσφοράς και της αλληλεγγύης, ενώ χαρακτηρίστηκε από αστείρευτο απόθεμα αγάπης για τον συνάνθρωπο.

Αισθάνομαι ότι τα λόγια είναι φτωχά. Πολύ φοβούμαι ότι θα τον αδικήσω με τις πενιχρές αναφορές μου στο πρόσωπό του και στον χαρακτήρα του, διότι πολύ απλά ο αγαπητός Γεώργιος ήταν ένας άνθρωπος αυθεντικός, ευγενικός στην ψυχή, απλός στους τρόπους, εύστροφος στο νου, δοτικός στην καρδιά, υποστηρικτικός και ιδιαίτερα καλοσυνάτος.

Αφιέρωσε την ζωή του στην υπηρεσία της ανθρωπότητας, ακολουθώντας τους σκοπούς και τους στόχους της συνειδήσεώς του. Ως διπλωματικός ακόλουθος του ΟΗΕ αφοσιώθηκε στην εδραίωση της ειρήνης και στην προάσπιση της φιλίας, τιμώντας και εκπροσωπώντας επάξια την χώρα μας στο εξωτερικό.

Εργάστηκε με ακαταπόνητο ζήλο τόσο για την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όσο και για την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας, και αυτό, μέσα από την πολυποίκιλη προσφορά του στα παιδιά της Αφρικής και με την αγόγγυστη συμμετοχή του στους Γιατρούς χωρίς Σύνορα. Ο ίδιος πίστευε ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν δικαίωμα στην ιατρική περίθαλψη, ανεξάρτητα από τη φυλή, τη θρησκεία ή τις πολιτικές πεποιθήσεις και ότι οι ανάγκες των ανθρώπων υπερβαίνουν το σεβασμό για τα εθνικά σύνορα, εφαρμόζοντας έτσι ο ίδιος έμπρακτα τον λόγο του Αποστόλου Παύλου: «Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. 3,28).

Αδιάσειστο στήριγμα σε όλη αυτή τον φιλάνθρωπο και παράλληλα συναρπαστικό του βίο είχε την πολυαγαπημένη του σύζυγο και τα δύο τέκνα του, από τους οποίους αντλούσε δύναμη και υπομονή. Από αυτούς λάμβανε αγάπη και προσέφερε αγάπη.

Εμπνεόμενος από τις αξίες και τις παραδόσεις, τις οποίες του κληροδότησαν τόσο ο αείμνηστος πατέρας του Κωνσταντίνος και η εκλεκτή μητέρα του Σοφία, όσο και οι αείμνηστοι Αλαγιώτες προπάτορές του φρόντισε όχι μόνο να τις φυλάξει αποκλειστικά για τον εαυτόν του ως προσωπική παρακαταθήκη, αλλά να τις μεταδώσει στα κράτη που υπηρέτησε και στους ανθρώπους που γνώρισε, φωτίζοντας μοναδικά την περιπέτεια και το μεγαλείο του Μικρασιατικού πολιτισμού.

Στο πρόσωπό του έφερε όλα τα χαρίσματα εκείνα που χαρακτηρίζουν και κοσμούν κάθε γνήσιο Μικρασιάτη, κάθε τέκνο της ένδοξης Ιωνικής γης, κάθε γνήσιο Αλαγιώτη.

Αλησμόνητε αδελφέ Γεώργιε, πορεύσου εν ειρήνη την αγαθή πορεία, αυτήν που οδηγεί στην αληθινή και ατελεύτητο ζωή. Τώρα βρίσκεσαι στη αιωνιότητα. Έχεις συνοδοιπόρους και εφόδια τις προσευχές της τοπικής μας Εκκλησίας, της πολυαγαπημένης συζύγου και των δύο σου τέκνων, καθώς και όλων των οικείων σου που προσήλθαν σήμερα να σου απευθύνουν το στερνό «χαίρε».

Το φως που έδωσες με την ζωή σου συνθλίβει το σκοτάδι του θανάτου.
Ο Χριστός μας δεν αφήνει στην ανυπαρξία τους αγαπημένους.

Καλό Παράδεισο!»

European Union